

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/194/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz eljárás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.638/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Litresits András ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Pfv.IV.20.638/2024/4. számú ítélete, valamint azzal összefüggésben a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.093/2024/5. számú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, IX. cikk (4) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az ügyben későbbi alperes online sajtótermék 2023. december 13. napján jelentetett meg egy cikket, amelyben beszámolt arról, hogy az egyik megyei jogú városban az éjszakai órákban bekövetkezett balesetben egy autó a vizes úton megcsúszva a járdaszegélyre, végül egy üres buszmegállóba sodródott; a balesetben személyi sérülés nem történt, anyagi kár viszont keletkezett. A cikk az első részében és a felvezetésében a baleset tényének és körülményeinek rövid ismertetése mellett arról is beszámolt, hogy az illetékes járásbíróság a balesetet okozó fiatal férfit pénzbüntetésre és egy év járművezetéstől való eltiltásra ítélte ittas járművezetés vétsége miatt. A sajtótermék ezzel összefüggésben azt is megjegyezte, hogy információik szerint a férfi az egyik helyi önkormányzati képviselő közeli

hozzátartozója. Ezt követően a cikk ismertette, hogy az érintett útszakasz közlekedése visszatérő téma a városi közgyűlés és annak bizottságai előtt. A városüzemeltetési és fejlesztési bizottság 2023. június 19. napján döntött több közúti forgalomszabályozási kérdésről. A napirend keretében a testület elé került egy olyan szakmai javaslat is, amelynek éppen az érintett útszakasz közlekedésének biztonságosabbá tétele volt a célja. Az előterjesztés lényege az volt, hogy a kiskörút érintett szakaszain este 22:00 órától hajnali 04:00 óráig 30 km/órás sebességkorlátozást vezessenek be. Az egyébként elfogadott szakmai javaslatot a kormánypárti képviselők támogatták, a baloldaliak azonban nem szavazták meg azt. A bizottság elnöke, a jelen ügy indítványozója a cikk szerint akkor azzal indokolta döntését, hogy nem szeretne táblaerdőt a belvárosban. A későbbi alperes szerkesztőség a cikk szerint „[...] levélben kereste meg [az indítványozót], hogy kifejttesse, miért nem támogatta az előterjesztést. Válaszként leírta, szerinte a korábban eldöntött gyalogátkelőhely kiemelés lehet a legjobb megoldás”. Ezt követően a cikk még hozzátette: „Levelünkben arról is kérdeztük [az indítványozót], hogy tudomással bírt-e a bizottsági ülés időpontjában a buszmegálló kidöntésével járó közlekedési bűncselekményről, amennyiben pedig igen, akkor mi indokolta azt, hogy nem szavazott igennel a szigorúbb belvárosi sebességkorlátozás bevezetése mellett. Egyértelmű válaszokat azonban erre a konkrét kérdésünkre nem kaptunk.”

- [5] Az indítványozó sajtó-helyreigazítás iránti keresetet terjesztett elő az alperesi szerkesztőség ellen az alperes által közölt cikk kapcsán. Amint arra a cikk maga is utalt, a cikk megjelenését megelőzően a hírportál megkereséssel fordult az indítványozóhoz, aki válaszlevelet is küldött a szerkesztőségnek. Az indítványozó véleménye szerint a cikk valós tény hamis színben tüntetett fel azzal, hogy nem a teljes válaszát közölte, hanem abból részeket ragadott ki azzal a szándékkal, hogy lejárássa az indítványozót, mint a közlegő önkormányzati választásokon a város polgármesteri címéért lehetséges jelöltként induló politikust.
- [6] Az elsőfokú bíróság az indítványozó érvelésének lényegében helyt adott és úgy foglalt állást, hogy az esetleges terjedelmi korlátokra történő figyelemfelhívás nélkül az indítványozónak megküldött kérdésekre adott részletező válaszában a nagy mértékben történő rövidítése a jelen ügy összefüggéseiben nem értékelhető pusztán a szerkesztői szabadság körében és olyan, a szövegösszefüggésekből kiragadott részletnek minősül, amely így már oly mértékben hiányosan tárta az olvasók elé az indítványozónak a szavazás során elfoglalt álláspontjának, döntésének indokait, hogy ezáltal hamis színben tüntette fel a helyi közélet iránt érdeklődő olvasók szemében az indítványozót még úgy is, hogy a cikk valótlan tényállítást nem tartalmaz. Erre tekintettel rendelte el az indítványozó által kértnek megfelelően, a kérelem és az ellenkérelem korlátai között általa megállapított szövegű helyreigazítás közzétételét. Ugyanezt a kérdéskört ugyanakkor a másodfokú bíróság és vele megegyezően a Kúria az elsőfokú bíróságtól eltérően ítélte meg.

- [7] Az alperes fellebbezésére eljáró másodfokú bíróság azzal összefüggésben, hogy sajtó-helyreigazítás körében mikor lehet valós tények hamis színben való feltüntetéséről beszélni, az Alaptörvény és a vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatra tekintettel, a Kúria Pfv.IV.20.448/2023/3. sorszámú ítéletében írtakra is utalva a következőket fejtette ki. A másodfokú bíróság szerint a szerkesztőségi levélben az indítványozó felé megfogalmazott kérdés(ek)re [vagyis: az indítványozó a korlátozó táblák kihelyezésére irányuló javaslatra hogyan szavazott; amennyiben tartózkodott, annak mi volt az oka] a válasznak az a része tekinthető adekvátnak, miszerint „táblákkal nem tudjuk megakadályozni a gyorsajtást, sok esetben a táblarengeteg még zavaró is lehet”. A másodfokú bíróság szerint ehhez kapcsolódott az indítványozó által legjobbnak tekintett megoldás, a gyalogátkelőhely-kiemelés. Tényként állapította meg, hogy a cikk a válasz fentebb idézett megállapítását nem tartalmazza, azt pedig rövidítette, hogy az indítványozó milyen más megoldást, megoldásokat tart(ana) a problémára a legjobbnak. A másodfokú bíróság ennek ellenére az összes körülmény mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó által legalkalmasabbnak tartott megoldás idézése mellett, önmagában annak az indítványozói álláspontnak az elhagyása, hogy szerinte a táblák egyedül nem alkalmasak a gyorsajtás megakadályozására, még nem jelenti az indítványozó nyilatkozata tartalmának megváltoztatását, és abból – az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben – nem vonható le olyan következtetés, hogy az indítványozó egyébként ellenezné a sebességkorlátozás bevezetését az érintett útszakaszon. Álláspontja szerint abból, hogy a szerkesztőség kizárólag az indítványozó által a legjobbnak nevezett megoldást jelenítette meg a perbeli cikkében, még nem következik az, hogy az indítványozó nem is adott ezen felül bővebb választ a feltett kérdésre. Mivel pedig az írás tárgya nem az volt, hogy az indítványozónak vannak-e más javaslatai is a forgalombiztonsági kérdés megoldására, a megjelölt (rövidített) válasz a másodfokú bíróság szerint sajtó-helyreigazítás elrendelésére nem ad alapot, ezért a felperes keresetét teljes egészében elutasította.
- [8] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felülvizsgálati jogkörben eljáró Kúria a másodfokú bíróság által kifejtett jogi állásponttal értett egyet. Egyebek mellett kifejtette, hogy „Kúria · szerint a konkrét esetben a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokat, bizonyítékokat okszerűen mérlegelve hozta meg döntését, amikor a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította. A felperes a válaszlevelének teljes körű közlését az alperestől nem kérte, abból az alperes kétségkívül kiemelt egy elemet, amely a felperes által legjobban célra vezető megoldásra vonatkozott. A Kúria szerint a közlemény összességét, annak összefüggéseit is vizsgálva nem állapítható meg, hogy a felperes álláspontját illetően értelemzavaró lenne a felperes további javaslatainak elhagyása. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság a Kúria szerint, hogy objektív külső

szemlélet alkalmazása mellett nem vonható le a cikkből olyan következtetés, hogy a felperes bármilyen okból eleve ellenezné a [... városi] kiskörúton sebességkorlátozás bevezetését.” A Kúria szerint helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság a jogalap hiányát, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [9] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti, a jó hírneve tiszteletben tartásához való alapjogának, a IX. cikk (4) bekezdése szerinti véleménynyilvánítás szabadságához fűződő alapjogának, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a független és pártatlan bírósághoz való alapjogának sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Érvelése szerint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján sajtóhelyreigazításnak nemcsak valótlan tény állítása vagy híresztelése, hanem valós tények hamis színben feltüntetése esetén is helye van. Véleménye szerint a hírportál tudatosan úgy szerkesztette a cikket, hogy az az indítványozót kedvezőtlen színben tüntesse fel, ezért álláspontja szerint megvalósult a valós tények hamis színben történő feltüntetése, aminek lényeges tartalmával egyébként maga a támadott kúriai döntés, illetve annak külön rögzített elvi tartalma is foglalkozott az ítéletben, mégis az indítványozóra nézve kedvezőtlen döntés született. Véleménye szerint a Kúria (és korábban a jogerős ítélet meghozatala során a másodfokú bíróság) nem adta kellő indokát annak, hogy a kifogásolt sajtóközlés tartalmát miért nem tekintette olyan, a való tényeket megtévesztő vagy önkényes módon csoportosító, illetve egyes elemeket ilyen módon elhallgató, ezáltal a közlés tartalmát érdemben megváltoztató, vagyis a valós tényeket hamis színben feltüntető és ezáltal az általa kért tartalmú helyreigazítás elrendelését megalapozó közlésnek.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerint folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés a)-f) pont] megfelel.
- [11] 3.1. Az indítványozó a bírósági eljárásban felperesként vett részt, ezért az alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [12] A Kúria 2024. november 11. napján átvett ítéletével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül, 2025. január 10. napján, vagyis határidőben nyújtotta be.
- [13] 3.2. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont: az Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e)t [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont: az Alaptörvény VI. cikk (1)

bekezdése, IX. cikk (4) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése]; az állított alapjogi sérelmek tekintetében tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]; és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].

- [14] Az indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésével kapcsolatos hivatkozásával összefüggésben ugyanakkor az Alkotmánybíróság rámutat az alábbiakra.
- [15] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában – csakúgy, mint a korábbi bírósági eljárás során is – elsősorban azt kifogásolja, hogy az alapügyben alperes szerkesztőség annak ellenére, hogy a sérelmezett cikk megjelenését megelőzően őt írásban konkrét kérdésekkel kereste meg és amely kérdésekre ő szintén írásban kimerítő és részletes válasz(oka)t is adott; a per tárgyát képező cikk a válasznak jelentős és általa lényegesnek tartott részeit nem tartalmazta. A bírósági eljárásban és az alkotmányjogi panaszában is erre alapozta az indítványozó azt az állítást, miszerint az alperes szerkesztőség a valós tényeket hamis színben feltüntetve, az ő lejáratására és jóhírnevének megsértésére alkalmas módon jelentette meg az általa sérelmezett sajtóközlését.
- [16] Ezen érvelés kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által az Alaptörvény IX. cikke tekintetében hivatkozott alaptörvényi rendelkezés, vagyis annak (4) bekezdése nem az (1) bekezdésében rögzített véleménynyilvánítási szabadságot, és nem is a (2) bekezdésben rögzített (a jelen ügyben legfeljebb az ellenérdekű felet megillető) sajtószabadsághoz való jogot deklarálja, hanem ezen jogok gyakorlása alaptörvényi korlátainak – egyébként az (5) bekezdéssel együtt teljes – kereteit rögzíti. Ennek megfelelően a jelen ügy összefüggéseiben az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen hivatkozását nem értékelhette önálló alapjogi hivatkozásként, hanem azt az indítványozónak a VI cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi elemével összefüggésben vette figyelembe.
- [17] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [18] Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezések – az Alaptörvény VI. cikke, IX. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően. Ezek lényeges tartalmára a beadvány is utal, a jelen alkotmányjogi panasz pedig mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

- [19] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [20] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét a IX. cikk (4) bekezdésével összefüggésben állította. Az ügyben eljáró valamennyi bíróság tényként állapította meg, hogy az indítványozó a sajtószerv írásbeli megkeresésére megküldött válaszában részletesen kifejtette, hogy az általa vezetett bizottságnak a cikkben érintett ülésén, csakúgy, mint a témában tartott korábbi bizottsági üléseken is, ismertette azt az álláspontját, hogy véleménye szerint a város körútjának érintett, a rendszeres gyorsajtásokkal összefüggésben többször balesetveszélyesnek bizonyult szakaszain a – kizárólag egy adott éjszakai időszakra vonatkozó – sebességkorlátozó táblák nagy számban történő kihelyezése [„táblaerdő”] helyett számos más, szerinte hatékonyabb sebességcsökkentő megoldást létezik, amelyeket ő maga célravezetőbbnek tartana. Ilyenként említette elsősorban a gyalogátkelők szintben történő kiemelését. Az indítványozó írásbeli válasza kitért arra is, hogy a bizottsági üléseken a városvezetés illetékeseinek tájékoztatásából már korábban kiderült az is, hogy az ilyen, egyébként régebben már elfogadott megoldás önállóan történő alkalmazására pénzühiány okán bizonytalan ideig nem, csak később, az egyébként tervezett útfelújítási munkálatokkal egyidejűleg kerülhet majd sor. Az indítványozó személy szerint a köztes időtartamra azt is hatékonyabb megoldásnak tartotta volna, ha addig is a közlekedési lámpák az éjszakai órákra üzemen maradnak olyan módon történő áthangolás mellett, amely sebességtúllépés mellett lehetetlenné teszi a „zöld hullámot”; valamint, ha korábbi javaslatának megfelelően a belvárosban és bizonyos lakóövezetekben 30 km/órás övezetek kerülnének kijelölésre, amely esetben elegendő lenne a korlátozó táblákat csak bevezető utak elejére kihelyezni, nem pedig – szerinte sokszor zavaróan – a körút mentén elhelyezni a különböző korlátozásokat. A bírósági iratok alapján megállapítható volt, hogy az indítványozó válaszára is utaló, az indítványozó által sérelmesnek tartott újságcikk – egyébként a szerkesztőség által az indítványozónak megküldött saját kérdéseire hasonlóan – az indítványozó válaszelevelére csak utalt, azt nem idézte szó szerint. A levelezéssel kapcsolatban csak annyit tartalmazott, hogy „Szerkesztőségünk a közelmúltban levélben kereste meg a képviselőt, hogy kifejttesse, miért nem támogatta az előterjesztést. Válaszként leírta, szerinte a korábban eldöntött gyalogátkelőhely kiemelés lehet a legjobb megoldás”.
- [21] Megállapítható volt, hogy az indítványozó az alperesi szerkesztőség ezen szerkesztői megoldásának megítélésével összefüggésben az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával éretett egyet, szemben a másodfokú bíróság és a Kúria által elfoglalt jogi állásponttal; indítványát is alapvetően erre alapította.
- [22] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő,

alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el azonban az ítélkező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.

- [23] A Kúria a támadott döntésének indokolásában – utalva az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatára, így például az indítványozó által is hivatkozott 7/2014. (III. 7.) AB határozatra és 13/2014. (IV. 18.) AB határozatra is – részletesen kitért az Alaptörvény vonatkozó cikkeinek tartalmára, mint amelyekre tekintettel a konkrét ügyben a felülvizsgálati kérelemben és ellenkérelemben előadott érveket, az Smtv. esetleges sérelmét, illetve a másodfokú bíróság ítéleti indokolásának indítványozó által állított hiányosságát vizsgálnia szükséges. Jogi álláspontját az indítványozó által kifogásolt sajtóközlés kapcsán ezek figyelembevételével alakította ki, mindezekről a döntése indoklásában részletesen számot is adott {lásd. különösen: Kúria Pfv.IV.20.638/2024/4., Indokolás [48]-[52]; [55]-[64]}.
- [24] Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésével és a VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben megfogalmazott aggályok tekintetében az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy azok alapvetően nem különböznek a peres eljárás során is előadott és elbírált szakjogi érvektől. Az Alkotmánybíróság álláspontja alapján azok tehát tartalmilag a bírósági eljárás ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {hasonlóan: 3231/2015. (XI. 23.) AB végzés, Indokolás [16]; 3228/2023. (V. 5.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [26] Az indítványozónak az eljáró bíróságok indokolásának hiányosságával [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével] kapcsolatos érvei tekintetében

pedig az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria az indítványozónak a másodfokú bíróság ítéletének indokolásával kapcsolatos kifogásait érdemben elbírált {lásd.: Kúria Pfv.IV.20.638/2024/4., Indokolás [60]-[62]}. Emellett a jelen ügyben is hivatkozik a bíróságok indokolási kötelezettsége kapcsán kidolgozott következetes gyakorlatára. Eszerint, a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának nem minden egyes részletre, hanem az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.” {lásd.: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31], megerősítette pl.: 18/2018. (VI. 12.) AB határozat}. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek, vagy éppen hiányosnak és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek vagy igazságtalannak tartja, a fentebb idézett állandó gyakorlat szerint nem tekinthető a bírósági eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.

- [27] Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz eljárás keretében kizárólag az a feladata, hogy vizsgálja, hogy a döntést hozó bíróságok figyelembe vették-e az Alaptörvény adott rendelkezésének a követelményeit. Ha az Alkotmánybíróság azt állapítja meg, hogy az eljáró bíróságok eleget tettek ezen követelménynek, azaz az Alaptörvény adott cikkéből fakadó szempontokat figyelembe vették, az irányadó tesztet elvégezték, és ez alapján hoztak döntést, akkor az Alkotmánybíróság pusztán az alapján, hogy az indítványozó nem ért egyet a meghozott döntéssel, nem állapíthatja meg az alaptörvény-ellenességet. Az Alkotmánybíróság csak akkor jogosult ezen esetekben érdemi vizsgálatra, ha úgy ítéli meg, hogy bár a bíróság figyelembe vette az alkotmányos szempontokat, de a meghozott döntés mégis alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, vagy pedig felmerül a döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye. Jelen ügyben azonban – a támadott bírósági döntéseket figyelembe véve – az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a fenti feltételek nem állnak fenn.
- [28] Összefoglalva: az alkotmányjogi panasz tekintetében megállapítható, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria ítéleteiben teljes mértékben támaszkodott az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatára, az indítvány érvelése pedig nem támasztja alá az érdemi vizsgálatot megalapozó feltételrendszer egyik eleme fennálltának megállapítását sem. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek.
- [29] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági akadályban szenved. Mindezekre

tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. említett 29. §-ában foglaltakra, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró